

Afbeelding 1. De Maan van Thoth

DE EGYPTISCHE MAAN

- een onthulling

Auteur: Willem Witteveen

De Maan: een vertrouwd hemellichaam op relatief korte afstand van de Aarde dat in vele opzichten tot de verbeelding spreekt. De enige natuurlijke satelliet van de Aarde die in vele mystieke verhalen een belangrijke rol speelt en wordt gezien als enige en stille getuige van het ontstaan van onze planeet. De Maan is altijd door de mensheid vereerd en aanbeden en vele oude steencirkels en monumenten zijn dan ook geconstrueerd volgens de belangrijkste omloop cycli van de Maan. De Aarde en de Maan als twee-eenheid.

De Maan is een wezenlijk deel van ons; zowel fysiek als spiritueel. In de wetenschap wordt aangenomen dat de Maan is ontstaan ten gevolge van een botsing van de Aarde met een speculatieve planeet ongeveer 4,5 miljard jaar geleden. Uit deze botsing ontstonden grote brokstukken die in een baan om de Aarde raakten en waaruit de Maan is ontstaan. De samenstelling en ouderdom van gesteenten op de Maan komt daarom nagenoeg overeen met die van het mantelgesteente of aardkorst van de Aarde. Momenteel is er een discussie gaande over deze zogenaamde 'Grote inslagtheorie' vanwege de minuscule hoeveelheden water die men heeft aangetroffen in maanstenen (*Volkscrant* 19-02-2013: "Maanwater duidt op ander ontstaan maan"). In principe bevatten weggeslagen brokstukken van een planeet geen water.

Deze inslagtheorie is net als de Oerknal of 'Big Bang' de meest 'eenvoudige' verklaring die ons een veilig en begrijpelijk beginpunt geeft van de ontstaansgeschiedenis van het Universum en ons zonnestelsel. Het gaat misschien ver om te beweren dat de Maan een kunstmatig gecreëerd hemellichaam is. Een hemellichaam zonder kern met een relatief kleine massa, gecreëerd om de Aardse schepping 4,5 miljard jaar geleden mogelijk te maken en in stand te houden. Een satelliet van de Aarde, gepositioneerd en fysisch vastgelegd volgens een fantastisch patroon van getallen, als hoeder of beschermer van de schepping. Het bijzondere patroon van getallen heeft in ieder geval niets met toeval te maken. Maar gaat het werkelijk te ver om te veronderstellen dat de Maan kunstmatig is gecreëerd? Een absurde en voor onze moderne samenleving onacceptabele gedachte waarvoor het bewijs waarschijnlijk nooit geleverd zal worden. Net zo min als voor de 'Grote inslagtheorie' en Oerknal. Maar toch: zonder Maan geen Aarde. Precies wat de 'Ouden', waaronder de Oude Egyptenaren, ons proberen te vertellen. Het grote belang van de 'Egyptische Maan'. Een erfenis en geschenk van de 'schepper'.

De precessie

De Maan is direct gekoppeld aan de Grote Piramide van Gizeh in Egypte. Dat wil zeggen dat de Maan als het ware is ingebouwd in dit monument volgens een bepaald patroon van getallen en afmetingen. De drie grote piramiden van Gizeh zijn een projectie van de binnenplaneten Venus en Mercurius op Aarde waarbij de Grote Piramide de Aarde én de Maan vertegenwoordigt. In de astronomie wordt het geheel van binnenplaneten ook wel het kleine zonnestelsel genoemd. De Nijl als bringer van leven wordt daarin verbeeld door de Zon. De onderlinge positie van de binnenplaneten is, samen met de sfinx, een aanwijzing voor de leeftijd van de monumenten op het plateau van Gizeh. De sfinx als Leeuw geeft daarin de 'bandbreedte' weer waarin het sterrenbeeld Leeuw in het oosten op kwam gedurende 2160 jaar. Een bandbreedte van 11.350 v.Chr. tot 9.190 v.Chr. De Leeuw is dus als tijdperiode, een tabblad in het boek over de geschiedenis van de Aarde, gedurende een periode van ongeveer 26.000 jaar. Eén van de twaalf tabbladen of sterrenbeelden die samen een precessiecyclus van de Aarde vormen van 12 x 2.160 jaar of 25.920 jaar. Met het getal

72 als belangrijkste precessiegetal dat 1° van de precessiecyclus van totaal 360° aangeeft in jaren. De gehele cyclus van 360 graden x 72 jaar geeft 25.920 jaar.

De onderlinge positie van de Aarde, Venus en Mercurius bepalen in deze bandbreedte het jaartal 10.472 v.Chr. Een belangrijke periode in de geschiedenis van de Aarde omdat de laatste Grote IJstijd ten einde liep. Een beginperiode van 'nieuw leven' verteld door de oude grote monumenten die rond 10.500 v.Chr. werden opgericht. Belangrijke 'kalendermonumenten' die bestand waren tegen de tand des tijds en gekoppeld waren aan de belangrijke precessiecyclus van de Aarde van 25.920 jaar. Deze precessie kan het beste worden omschreven als de kanteling van de rotatie-as van de Aarde ten opzichte van het baanvlak van de planeten ten gevolge van de aantrekkingskracht van de Zon en de Maan. Deze precessie of tolbeweging van de aardas is verantwoordelijk voor het leven op Aarde met de Maan als 'bron' van de schepping. De schepping als metafoor van de precessie, gekoppeld aan de Maan door middel van de Grote Piramide van Gizeh. De belangrijkste bibliotheek op Aarde. Met 'boeken' geschreven in de universele taal van de Heilige Geometrie. De taal van Thoth, de God van de Maan.

De God van de Maan

Ten tijde van de Oude Egyptenaren werd

de 'schepper van het al' vertegenwoordigd door de Egyptische god Thoth, de meester architect van de blauwdruk van de schepping. Een blauwdruk gebaseerd op de Heilige Geometrie. Thoth was de opvolger van de zonnegod Ra en bringer van beschaving en wijsheid die alles creëerde uit geluid, net als Ptah - de scheppergod van Memphis.

De naam Thoth betekent zowel *Waarheid* als *Tijd* maar afgebeeld met de kop van een baviaan of een ibis (heilige witte ooievaar) werd hij in de eerste plaats de 'God van de Maan' genoemd (afbeelding 2). De zwart-witte ibis werd geassocieerd met de lichte en donkere kant van de Maan. De slimme en wijze baviaan, die door de Oude Egyptenaren als nachtdier werd beschouwd, begroette elke ochtend de zonsopkomst met zijn gebrul. De symbolische groet van de slimme en wijze God van de Maan, Thoth aan de God van de Zon, Ra. Thoth was de 'uitvinder' en bringer van alle exacte wetenschappen en stond de eerste beschavingen bij met zijn wijsheid en magie. Hij was de schrijver van de goden en werd in het Egyptische dodenboek vaak afgebeeld met de rietpen om de daden van de overledenen bij te houden.

Thoth was bekend als 'Hij, die Berekningen maakt van Hemel, Sterren en Aarde', maar ook Hij, die Tijd en Seizoenen berekent, of als 'Hij, die de Hemel meet en de Aarde

Afbeelding 2. De God van de Maan

ontwierp'. In alle opzichten de architect van de schepping en degene die orde en regelmaat bracht in zowel het aardse Egypte als de Duat, de onderwereld. Hij zou de mysteries van Hemel en Aarde hebben doorgrond en hebben opgetekend in 42 'heilige boeken van instructie' die op een geheime plaats op Aarde zouden zijn begraven. De boeken worden ook wel de 42 wetten van Ma'at - zijn vrouw - genoemd. Boeken van instructie over hoe men onsterfelijkheid kan bereiken en alleen kunnen worden gevonden door degenen die het waard zijn of voor hen die "oren hebben die kunnen horen" en "ogen hebben die kunnen zien".

*"Kijk waar niemand eerder keek,
zie wat niemand eerder zag,
doe wat niemand eerder deed
en denk wat niemand eerder dacht"*

Naast de 42 heilige boeken van instructie zijn er ook nog 2 boeken apart verborgen en de 44 boeken samen weerspiegelen de Heilige Geometrie zoals deze is verankerd in de Grote Piramide, de bibliotheek van Thoth. Hij staat daarom ook vaak afgebeeld als de architect van de Grote Piramide waarbij zijn arm de exacte hellingshoek aangeeft van 52 graden. De hellingshoek van de Grote Piramide van Gizeh. In geschriften en in verschillende tempels in Egypte vinden we

dit bijzondere verband tussen Thoth en de Grote Piramide terug (afbeelding 3). Het ligt dan ook voor de hand te veronderstellen dat de heilige boeken van instructie nabij of in de Grote Piramide zijn verborgen. Is er misschien een verband met de geheime - nog onontdekte - ruimte boven in de Grote Piramide? De geheime kamer G, verbonden aan de erfenis van Edward Leedskalnin en qua locatie op meerdere theoretische wijzen aangetoond, voldoet naar mijn mening aan alle voorwaarden die werden gesteld aan de meest veilige bergplaats op aarde. Bestand tegen de tand des tijds, in welke vorm dan ook. De boeken kunnen echter ook een metafoor zijn voor de schat aan kennis die de Grote Piramide ons nalaat in de gedaante van de Heilige Geometrie die ten grondslag ligt aan de schepping.

De echtgenote van Thoth en dochter van de zonnegod Ra was de godin Ma'at; de personificatie van de kosmische orde en regelmaat van de natuurwetten. Ma'at werd ook wel gezien als het vrouwelijke equivalent van Thoth met wie zij samen is ontstaan. Zij waren het die, volgens de Egyptische mythologie, samen aan de zijde van Ra uit de afgrond van het oerwater Noe verzezen. Zij stond met Thoth in de bark van Ra toen de zonnegod voor het eerst boven het oerwater verrees en de schepping inluidde. Het leven

en de kosmos werd gevormd. De schepping zou als levend wezen vanuit het onzichtbare het zichtbare binnentreden.

Het Wereld Ei

Het symbool van de oorsprong van de kosmos werd in het Oude Egypte voorgesteld door het Wereld Ei of Kosmische Ei (afbeelding 4). Het ei is zichtbaar terwijl het leven in het ei onzichtbaar, en zich nog aan het vormen is. Alleen warmte was nodig om het leven in het ei te laten ontwikkelen en na het breken van de schaal het zichtbare binnen te laten treden. De slang om het wereld ei staat hierin symbool voor de tijd.

Het breken van de schaal is een metafoor voor het moment van de Oerknal of 'Big Bang' in onze wetenschappelijke geschiedenis. Het moment van de vorming van de kosmische orde zoals vertegenwoordigd door de Egyptische godin Ma'at en tevens het moment van schrijven van de boeken van instructie door de maangod Thoth. Het moment van de aanvang van onze wetenschappelijke lineaire tijdschaal. Het begin van alle cycli.

Er bestaan meerdere Egyptische scheppingsverhalen uit Memphis, Heliopolis en Thebe maar één verhaal beweert dat het Wereld Ei werd gelegd door een 'hemelse ibis', de vogel van Thoth als symbool van zijn cultus.

Afbeelding 4. Het Wereld Ei

In afbeelding 5 staan Thoth en Ma'at samen afgebeeld. De architect van de schepping als God van de Maan en de Godin met de struisvogelveer als handhaver van de kosmische orde. De struisvogelveer symboliseert Ma'at, maar deze symboliek en associatie dateert van ver voor de predynastische periode en wordt nergens in de Egyptische mythologie verklaard.

Thoth stond later bij de Oude Grieken ook bekend onder de Griekse naam Hermes Trimesgistus, meester magiër en boodschapper van de Goden. In het oude Rome werd hij Mercurius genoemd, de gevleugelde boodschapper van de goden. De Maya's noemden hem Quetzalcoatl, de Inca's Viracocha, hij heette Tehuti in Zep Tepi (de Eerste Tijd of Genesis) en Zarathustra in het oude Sumerië. Overal was hij de gevleugelde boodschapper van de goden die de kennis en wijsheid aan de mensheid heeft geschonken. De boodschapper uit de Kosmos.

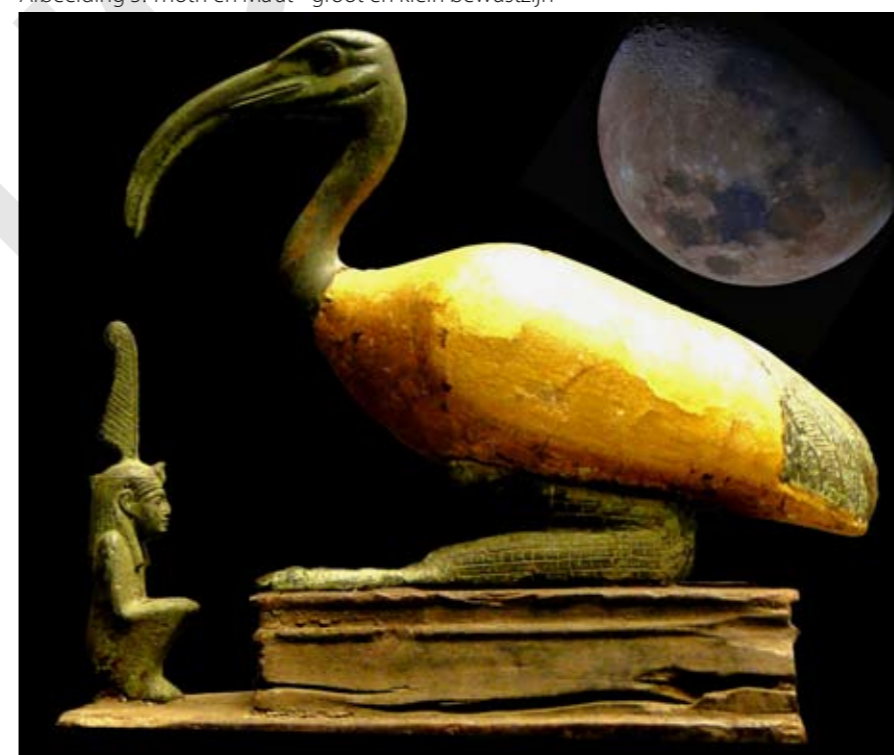
De Kosmische Orde

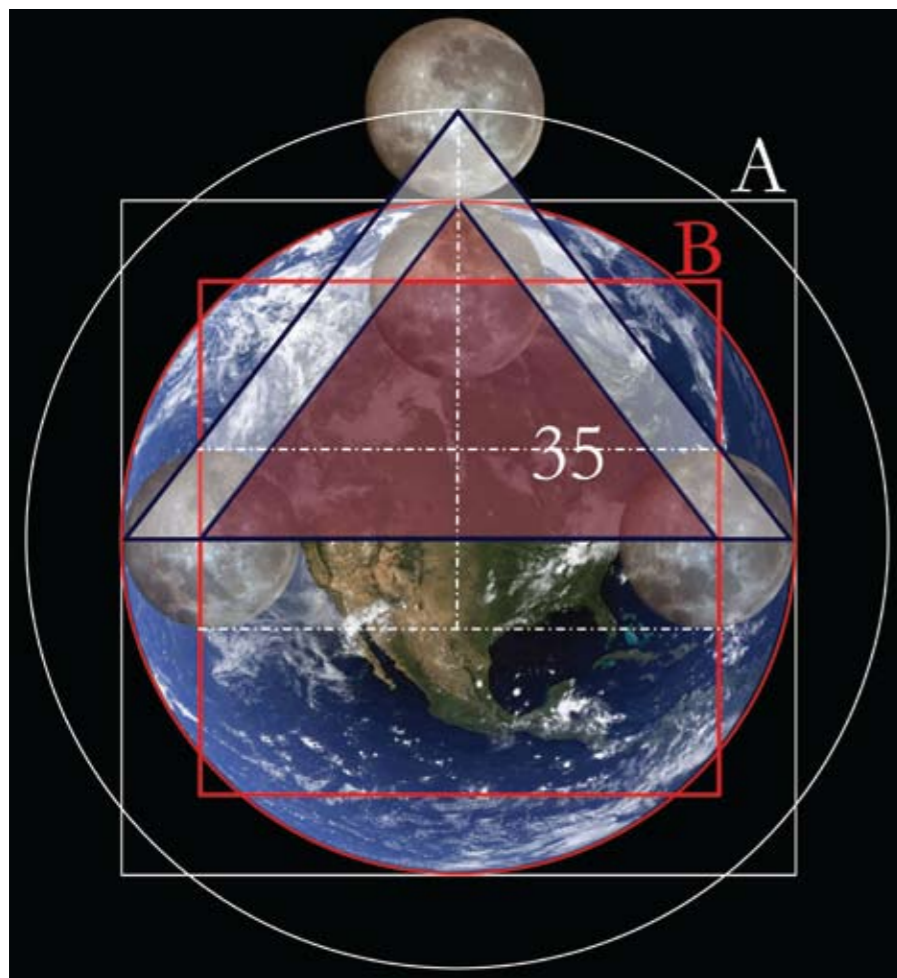
De perfectie van het concept kosmische orde zoals aangeduid door de Egyptische godin Ma'at laat zich het beste vertalen in getallen en verbanden in het Universum die steeds weer terugkeren als natuurlijke constanten. Zo zijn er bijzondere connecties tussen de Zon, de Maan en de Aarde die door sommigen als numerologie worden beschouwd, wat de 'kennis der getallen' betekent. Door de huidige wetenschap wordt de numerologie bestempeld als occulte- of pseudowetenschap maar is in feite historisch gebaseerd op de theorie van Pythagoras die beweerde dat alles in principe terug te brengen is tot getal of numerieke waarde. Het is te gemakkelijk en te kortzichtig om de universele taal der getallen te bestempelen als pseudowetenschap. De symbolische aspecten van getallen blijft altijd een punt van discussie maar de verbanden tussen hemellichamen uitgedrukt in getallen kunnen we niet bestempelen als pseudowetenschappelijk. Het verband tussen de Aarde en de Maan is in vele opzichten opzienbarend en wordt tevens in de geometrie van de Grote Piramide van Gizeh verankerd. Het begrip 'kwadratuur van de cirkel' of 'squaring the circle' is daar een voorbeeld van. De Aarde, de Maan en de Grote Piramide fungeren via dit wiskundig fenomeen (en vraagstuk) als drie-eenheid. (afbeelding 6). Net als Thoth, de Maan en de Grote Piramide.

Afbeelding 3. Het verband tussen Thoth en de Grote Piramide van Gizeh

Afbeelding 5. Thoth en Ma'at - groot en klein bewustzijn

Afbeelding 6. Kwadratuur van de cirkel

In deze afbeelding is de omtrek van de witte cirkel A gelijk aan de omtrek van het witte vierkant A. Dit is eigenlijk een benadering omdat bij de bepaling van de omtrek van een cirkel het getal pi (π) een rol speelt en dit getal een oneindig aantal cijfers achter de komma heeft. Ook het rode vierkant en de rode cirkel in afbeelding 6 hebben nagenoeg dezelfde omtrek. In beide gevallen is de Grote Piramide van Gizeh hierin gecodeerd door middel van zijn geometrische verhoudingen. De oppervlakte van de cirkel is 27,32% groter dan de oppervlakte van het vierkant en de straal van de Maan is 0,273 keer de straal van de Aarde. Dit is een belangrijk getal want een siderische maand (omlooptijd van de Maan rond de Aarde ten opzichte van een vast punt) bedraagt 27,32 dagen terwijl de Maan zelf ook in 27,32 dagen om zijn eigen as draait. Dit zijn belangrijke cycli die het leven op Aarde raken. De gemiddelde duur van de menstruatiefcyclus van een vrouw bedraagt 27,3 dagen en de vorming van een nieuw mens duurt gemiddeld 39 weken ofwel

273 dagen.

De temperatuur in het heelal of Universum waarin dit alles zich afspeelt is gelijk aan het absolute nulpunt (0° Kelvin) en bedraagt -273,2 graden Celsius. Numerologie, toeval of kosmische orde?

In de ruimte tussen de Aarde en de ionosfeer op ongeveer 80 km hoogte ontstaat een staande golf van laagfrequente radiogolven met een overheersende frequentie van 7,83 hertz. Rond de Aarde bevindt zich een soort tunnel met een bepaalde resonantie die wordt opgewekt door onweer, atmosferische storingen of radiogolven uit de ruimte. Deze frequentie van 7,83 hertz wordt de Schumann resonantiefrequentie genoemd en is van belang voor alle levende organismen op Aarde. De Schumann frequentie is elektromagnetische resonantie tussen de Aarde en de ionosfeer veroorzaakt door uitwendige storingen.

De waarde van deze frequentie verkrijgt men uit de snelheid van de radiogolven (lichtsnelheid) te delen door de omtrek

van de Aarde omdat frequentie gelijk is aan snelheid (licht of geluid) gedeeld door de golflengte.

Wanneer de Maan een atmosfeer zou hebben, kunnen we op dezelfde manier de Schumann- of levensfrequentie uitrekenen. Deze zou dan 27,3 hertz bedragen! Het getal 27,32 is alles bepalend wanneer het gaat om de connectie tussen de Aarde en de Maan. Met recht is de Maan daarom de hoeder van de schepping.

*"You reached for the secret too soon
- you cried for the Moon"
- Pink Floyd*

Een andere belangrijke cyclus van de Maan is de synodische maand van 29,5 dagen. Dit is de omlooptijd van de Maan rond de Aarde tussen twee nieuwe manen. Deze cyclus vinden we terug in de Grote Piramide door middel van de 35^e steenlaag die door zijn afwijkende hoogte meteen opvalt. De aslijn van de 35^e steenlaag bevindt zich precies 29,5 meter boven de basis en komt eveneens overeen met de diameter van de 'Sarsen cirkel' van Stonehenge in Engeland. Een cirkel van 29,5 stenen die de synodische cyclus van de Maan weergeeft. Deze synodische maand wordt ook wel de 'maanmaand' genoemd en bedraagt precies 29 dagen, 12 uur, 44 minuten en 2,9 seconden. Geen ander hemellichaam werd zo gevolgd en aanbeden door oude beschavingen als de Maan. De Maan werd en wordt door elke cultuur vergoddelijkt. Zowel de synodische cyclus van 29,5 dagen als de 19 jarige cyclus van de Maan komen door middel van het aantal gebruikte stenen veelvuldig voor in oude steencirkels.

De 19 jarige cyclus van de Maan, of 'Cyclus van Meton' (naar de gelijknamige Griekse astronoom Meton van Athene die leefde in de 5^e eeuw voor Christus) is een cyclus waarin 235 lunaties of synodische cycli plaatsvinden. Na deze cyclus staan zowel de Zon als de Maan weer in dezelfde positie en vallen de maanfasen weer op dezelfde dagen van de maand. De verschuiving van dagen met Nieuwe Maan keert dus na 19 zonnejaren naar zijn eerste oorspronkelijke positie terug.

De jaren van de Metonische cyclus werden bijgehouden en droegen een nummer van 1 tot 19 om aan te geven in welk deel van de cyclus men zich bevond. Dit werd het 'Gouden Nummer' of 'Gulden Getal' genoemd omdat de maanfase in de oudheid in goud

werd aangebracht op monumenten. Het jaar waarin Nieuwe Maan op 1 januari viel kreeg het getal 1, het volgende jaar 2 et cetera. Het Joodse jaar is gebaseerd op de cyclus van Meton en in de Christelijke kalender wordt via deze cyclus het Gulden Getal afgeleid voor de bepaling van de paas- en pinksterdatum. De Islamitische en Joodse kalender zijn nog steeds maangebonden kalenders. Als beginpunt van alle cycli werd het jaar 4713 v.Chr. gekozen. De eerste januari 4713 v.Chr. om 12:00 uur Greenwich Tijd als beginpunt van de menselijke beschaving? Daarom worden monumenten in Egypte nooit eerder gedateerd. Voor deze datum bestonden er geen menselijke beschavingen.

We kunnen uitrekenen hoe oud de Maan

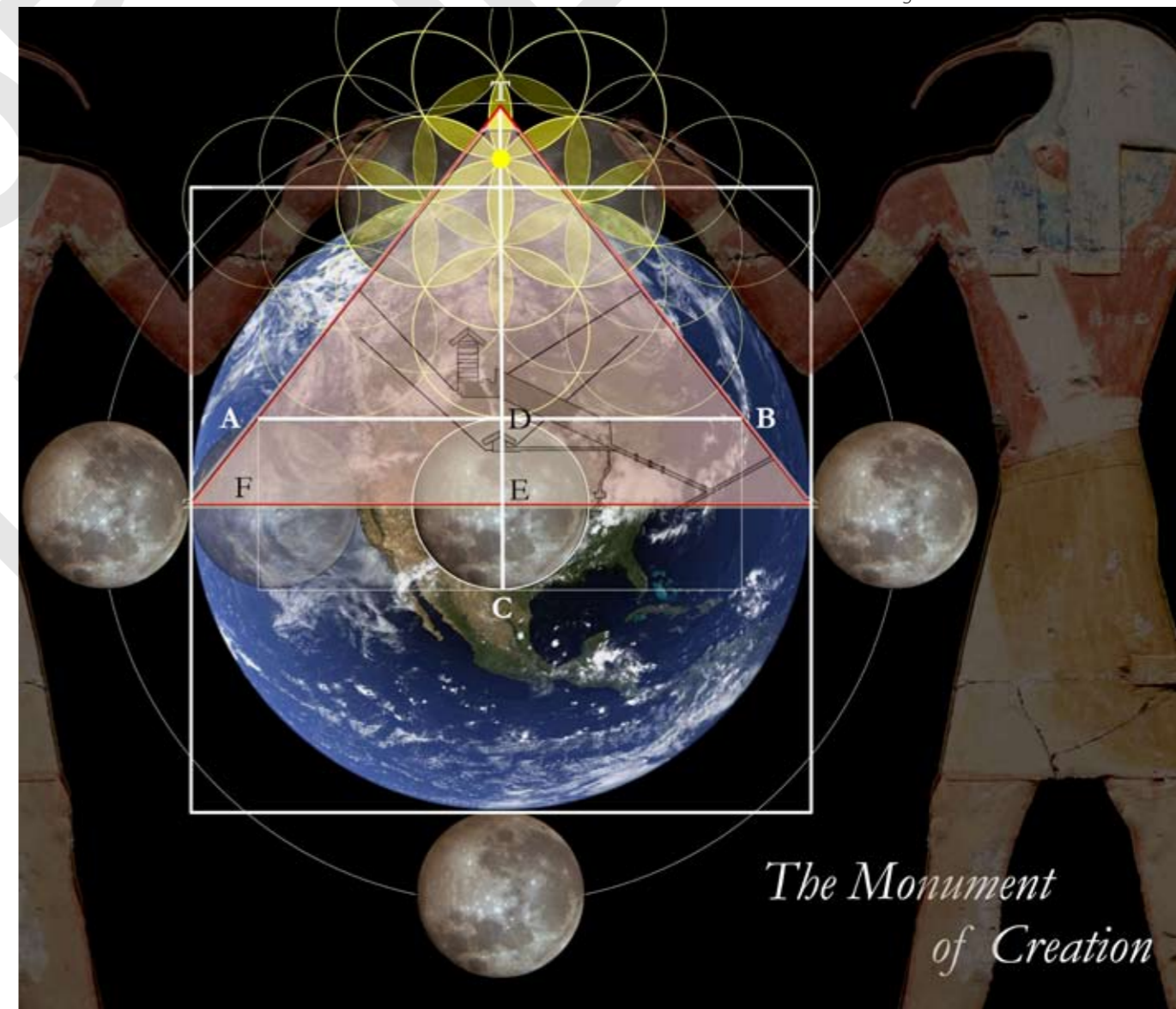
is of hoeveel dagen er voorbij zijn gegaan sinds hij zich van de Zon verwijderde. De cyclus van Meton werd in 432 voor Christus ontdekt en sindsdien gevolgd. Wie het jaar van de maancyclus voor een bepaald jaar wil weten moet bij het huidige jaartal 1 optellen en de som delen door 19. De rest is het rangnummer in de cyclus. Is er geen rest dan is het rangnummer 19. Dat betekent dat het jaar 2013 het laatste jaar in de cyclus van Meton is. De Maan is dan 19 jaar oud.

Het Nieuwjaar in het Oude Egypte was het moment dat de helderste ster Sirius, behorende bij het sterrenbeeld Grote Hond, exact verticaal boven de opkomende zon stond. Dit kwam ieder jaar overeen met de jaarlijkse overstroming van de Nijl en werd de eerste dag van de maand Thoth, de eerste

maand van het Egyptisch Nieuwjaar. Zo verbindt Thoth het zonnejaar met de Maan.

De Grote Piramide bestaat uit ruim 200 steenlagen; vanaf de basis 8 lagen van grote hoogte, daarna 26 lagen met een hoogte van ongeveer 65 centimeter, dan de 35^e laag met een hoogte van 1,25 meter die op afstand duidelijk waarneembaar is. De resterende lagen erboven zijn weer lager. In afbeelding 6 en 7 is de 35e laag ingetekend, en is qua hoogte gelijk aan de straal van de, in verhouding, ingetekende Maan. Via deze 35e steenlaag is de Maan dus gecodeerd in de Grote Piramide. De Grote Piramide als fysieke voorstelling van de Aarde en de Maan in één monument. Het zonnejaar van 365,242 dagen en de maanmaand van 29,5 dagen daarin verenigd.

Afbeelding 7. De Maan en de Grote Piramide

*The Monument
of Creation*

In afbeelding 7 is AB de aslijn van de 35° steenlaag en is exact gelijk aan de afstand CT waarbij het punt C overeenkomt met de basis van de ondergrondse kamer en T de (ontbrekende) top is van de Grote Piramide.

In alles komt het belang van de Maan naar voren en niet voor niets was Thoth de god van de Maan. De geometrie van de Maan in combinatie met de Grote Piramide is een belangrijke aanwijzing die we niet kunnen negeren. De Maan maakt deel uit van de kosmische orde. De kosmische orde zoals deze is vastgelegd door middel van de Heilige Geometrie. Voor iedereen zichtbaar en aanwezig. Een goddelijke aanwezigheid en een perfecte klok met een periode van 29,5 dagen. Maar ook een kalender van de 12 maancycli waardoor het Egyptische jaar 'Khonsu' werd verdeeld in 4 seizoenen. Khonsu was een Egyptische god die geassocieerd werd met de Maan en wiens naam 'de zwerver' of 'reiziger' betekent. Dit heeft betrekking op de nachtelijke reis van de Maan langs de hemel. Samen met Thoth markeerde hij het tijdsverloop door middel van de maankalender.

Het 2000 jaar oude mechanisme van Antikythera, in 1901 opgedoken uit een gezon-

ken schip nabij het gelijknamige Griekse eiland Antikythera, wordt beschouwd als de oudste analoge computer. Dit mechanisme bestond uit gegraveerde platen en tandwielen en gaf informatie over de Zon, de Maan en de planeten. Veel van het mechanisme is verloren gegaan maar men vermoedt dat het bestond uit 38 individuele tandwielen gelijk aan tweemaal de cyclus van Meton. Het geldt als het meest ingewikkelde navigatie-instrument ooit geproduceerd. De datum van een belangrijke astronomische gebeurtenis kon aan de voorzijde worden afgelezen via de Oud Egyptische kalender van 365 dagen en aan de achterzijde via de cyclus van Meton. Een aparte maanwijzer gaf de maanfasen weer. Men weet tot op de dag van vandaag niet waar dit complexe mechanisme voor diende. Noch waar de oorsprong van dit mechanisme van Antikythera ligt. Egypte?

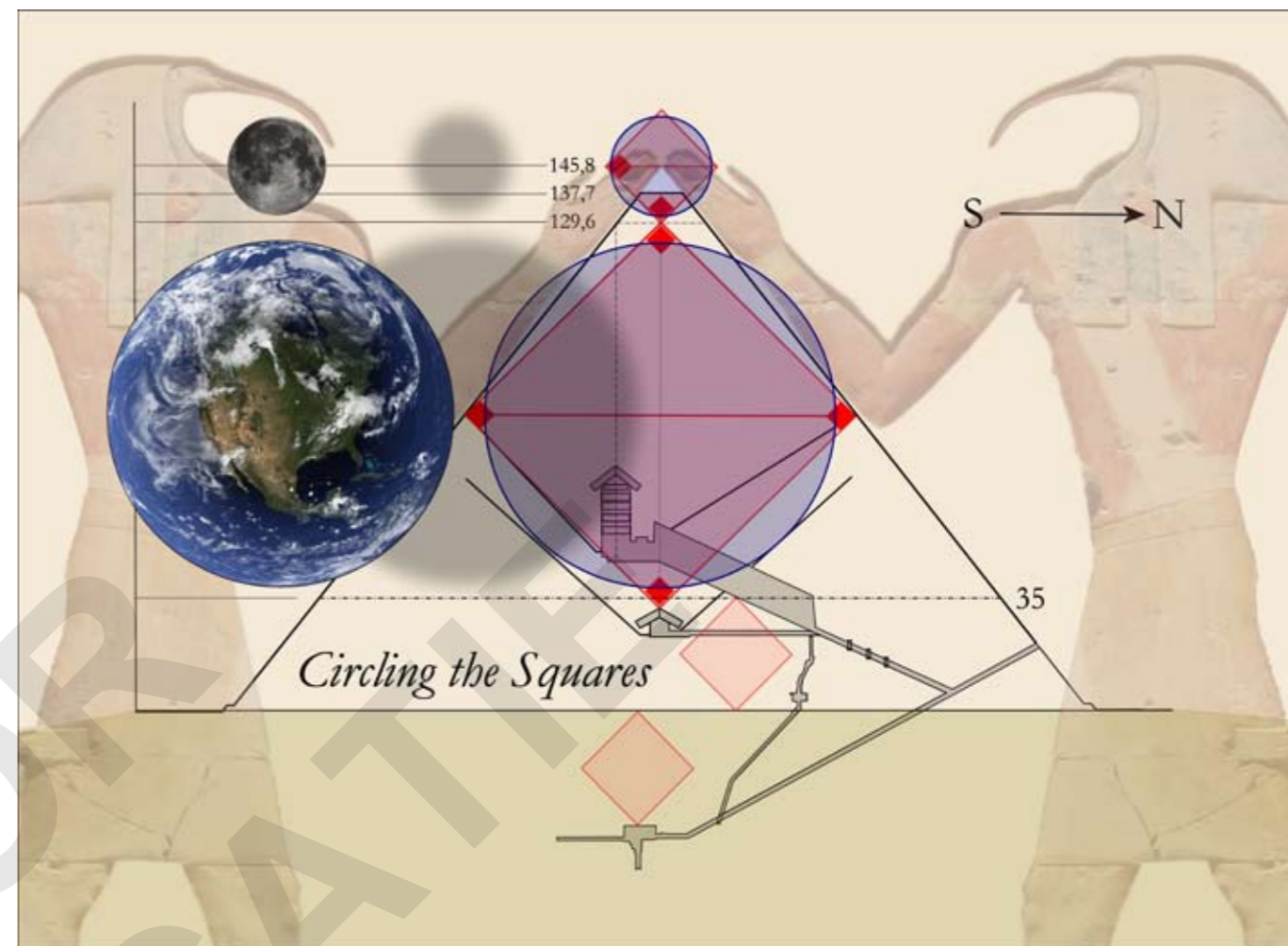
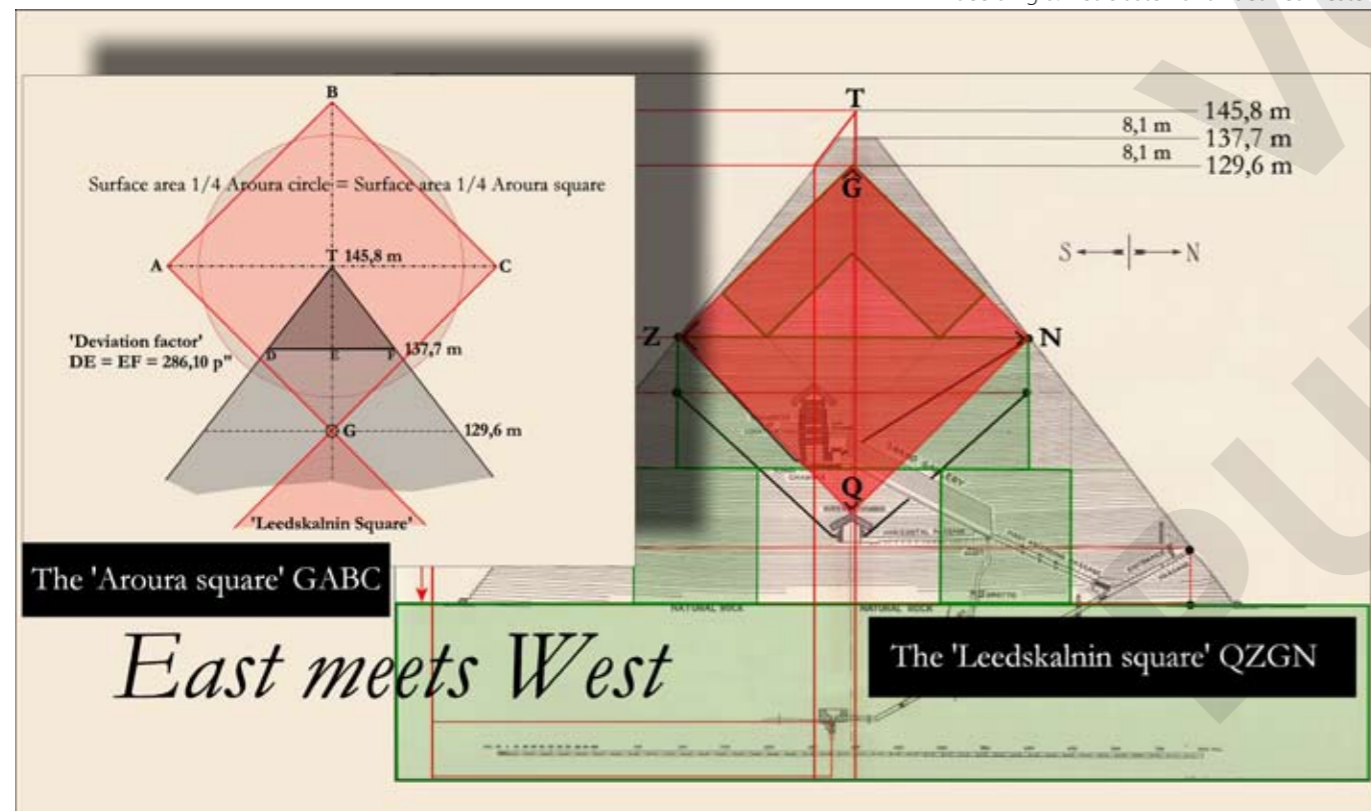
'East meets West'

De bouwers van de Grote Piramide waren in het bezit van drie lengtematen: de Egyptische inch, de Egyptische El en de Heilige El. De zogenaamde Egyptische inch is een eenheid die gelijk is aan 1/500.000.000 deel van de aardas en werd door Piazz Smyth (1819 - 1900) de piramide-inch genoemd

omdat deze inch iets afwijkt van de Engelse inch (1 piramide-inch is gelijk aan 1,0011 Engelse inch). Tevens gebruikte men drie vlaktematen: de rechthoekige Aroua, de vierkante Aroua en de kwart Aroua. De rechthoekige Aroua heeft zijden van 3652,42 en 1162,6 piramide-inch. De Aroua of Arura is een Oud Egyptische benaming voor een eenheid van oppervlakte. De vierkante Aroua meet 100 Egyptische ellen ('cubits') van 20,6066 piramide-inch in het vierkant. Dit komt overeen met 10.000 el of 2700 m² en werd de standaard Aroua genoemd.

In afbeelding 7 wordt de rechthoekige Aroua aangegeven door de rechthoek ADEF waarin de hoogte DE en AF van 1162,6 piramide-inch exact gelijk is aan de hoogte van de aslijn van de 35° steenlaag boven de basis van de Grote Piramide. De kwart Aroua is een cirkel waarvan de omtrek 3652,42 piramide-inch bedraagt en wordt ook wel standaard jaarcirkel genoemd. De omtrek van deze jaarcirkel is namelijk gelijk aan tienmaal de lengte van het zonnejaar in dagen. Alle genoemde maten zijn een uitdrukking van afstand en tijd omdat de grondslag wordt gevormd door de poolas van de Aarde en de lengte van het zonnejaar.

Afbeelding 8. Het Oosten ontmoet het Westen

Afbeelding 9. 'Circling the Squares'

Met de top van de piramide als middelpunt wordt in afbeelding 8 het vierkant ABCG beschreven waarvan de oppervlakte gelijk is aan de oppervlakte van de jaarcirkel. We noemen dit vierkant ABCG het 'kwart Aroua vierkant'. Dit vierkant raakt in punt G het Leedskalnin vierkant zoals dat is beschreven in het artikel 'De Koning Steen' (Frontier 19.2). Beide vierkanten raken elkaar in het punt G ofwel in de positie van de nog te openen kamer G op 129,6 meter boven de basis. Het Oosten ontmoet hier het Westen.

Het 'Aroua vierkant' en het 'Leedskalnin vierkant'. Van beide vierkanten kunnen we de bijbehorende cirkels bepalen waarvan de omtrek gelijk is aan het betreffende vierkant. Dit is de omgekeerde kwadratuur van de cirkel ('squaring the circle') en wordt ook wel 'circling the squares' genoemd. De gevormde cirkels zijn dan in verhouding weer precies gelijk aan de Aarde en de Maan zoals afbeelding 9 laat zien. Hiermee wordt wederom het belang van de Maan

aangetoond in combinatie met de kamer G. Ontworpen door de God van de Egyptische Maan: Thoth. Zoals Edward Leedskalnin die als de 'moderne' Thoth vaak staat afgebeeld met de Maan en de Grote Piramide. Hij gaf ons tevens aanwijzingen met betrekking tot de Maan (afbeelding 10).

Afbeelding 10. Leedskalnin en Thoth

Heilige geometrie

De Heilige Geometrie geldt als blauwdruk van het Universum. Alle vormen in de Heilige Geometrie kunnen worden geconstrueerd met behulp van een passer en een winkelhaak, zoals verwerkt in het symbool van de vrijmetselarij. Een geheim genootschap dat, samen met bijvoorbeeld gnostici, zichzelf tot doel heeft gesteld om de geheimen van de Heilige Geometrie te bewaken. Achter de Heilige Geometrie schuilt volgens vele oude beschavingen het mysterie van de schepping. Volgens de Griekse filosoof Plato (4^e eeuw v.Chr.) bestaat de gehele schepping uiteindelijk uit vijf unieke vormen die

we kennen als de vijf platonische lichamen. Dit zijn regelmatige veelvlakken (4, 6, 8, 12 en 20 vlakken) waarbij in elk hoekpunt evenveel vlakken samenkomen en waaruit de structuur van alle materie is opgebouwd. Alles is dus terug te brengen tot deze vijf platonische lichamen. De harmonie wordt daarin bepaald door de Gulden Snede. Eenheid en harmonie. Plato bracht de vijf platonische lichamen in verband met de vier aardse elementen: Aarde, Water, Lucht en Vuur. Het vijfde element Aether geldt daarbij als de materie buiten de invloedssfeer van de Aarde. De materie van de hemel. De Heilige Geometrie als erfenis van de

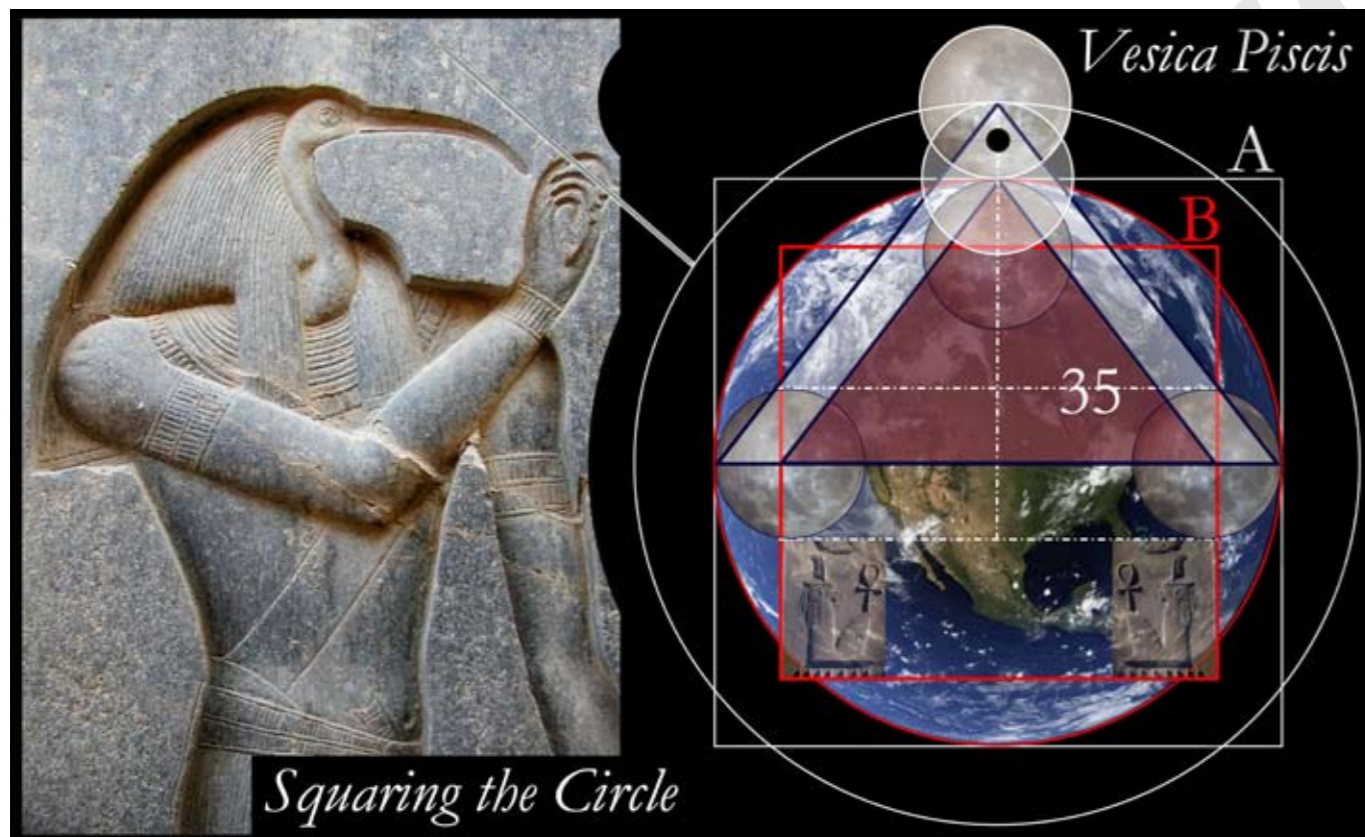
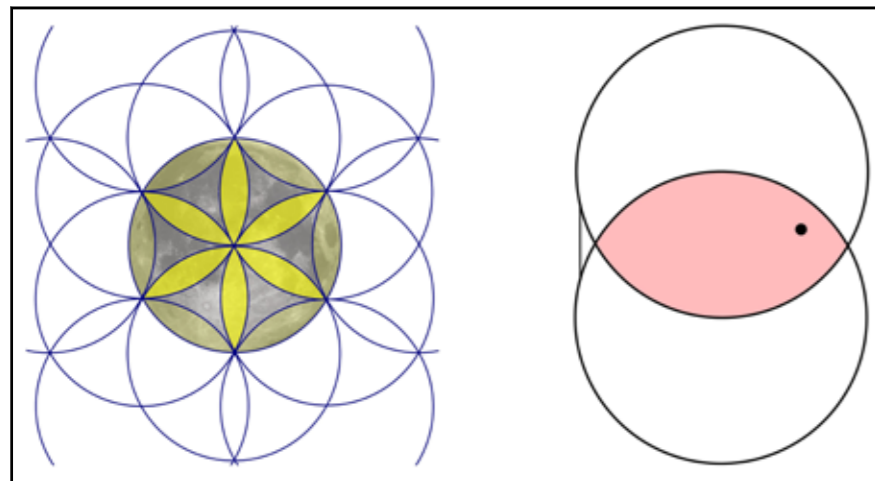
maangod Thoth met zijn erfgenamen Pythagoras, Plato en Leonardo da Vinci. Ons lichaam is eveneens opgebouwd volgens de Heilige Geometrie en daarom herkennen we onbewust bijzondere gelijkwaardige vormen die ons 'raken'. Zo is bijvoorbeeld bij de confrontatie met de Grote Piramide duidelijk dat dit de juiste verhouding moet zijn. De Gulden Snede is namelijk gecodeerd in dit bouwwerk via de hellingshoek en uitwendige afmetingen. De constructie van de Levensbloem ('Flower of Life') zoals in afbeelding 7, waarvan meerdere afbeeldingen zijn gevonden in het Osirion in Abydos, bestaat uit alleen cirkels met als uitgangspunt de 'Vesica Pisces'. De ultieme beginvorm van de Heilige Geometrie. Het bronpatroon van twee cirkels of twee manen waarbij één Maan één enkele 6-bladige bloem insluit (afbeelding 11).

Vesica Pisces

Als twee cirkels van gelijke grootte elkaar in hun middelpunt raken ontstaat de vorm van een vis die in de oudheid bekend stond

Afbeelding 11. Heilige Geometrie: Levensbloem en Vesica Pisces

Afbeelding 12. De constructie van de Vesica Pisces

als de Vesica Pisces wat zoveel betekent als "de blaas van de vis" (afbeelding 11). De Vesica Pisces wordt gevormd door het snijpunt van twee cirkels van gelijke grootte die elkaar snijden of kruisen en waarbij het middelpunt van de ene cirkel op de buitenrand van de andere cirkel ligt.

Deze vis was het symbool van de mysterieschool van Pythagoras en werd ook wel de 'vis van Pythagoras' genoemd. De lengte-hoogte verhouding van de vis kreeg een symbolische betekenis en werd later door Archimedes 'de maat van de vis' genoemd. Deze verhouding is een rationaal getal en bedraagt $1:\sqrt{3}$ ($= 0,577$).

Een mystiek getal, net als pi en phi. De Oude Egyptenaren baseerden de Heilige Geometrie op deze vorm en deze traditie werd door de eeuwen heen overgenomen door de vrijmetselarij. De Vesica Pisces als bron van de Heilige Geometrie. In de geometrie van de Grote Piramide neemt de Vesica Pisces een belangrijke plaats in. We gaan daarbij uit van de verhoudingsfiguur Aarde, Maan en Grote Piramide (afbeelding 12 en 13).

De twee witte cirkels met dezelfde grootte als de Maan, nabij de top van de Grote Pi-

ramide, vormen de Vesica Pisces maar in plaats van een vis wordt een oog gevormd met de geheime kamer G als pupil. De kamer ligt precies op het snijpunt van de basislijnen van de vis, ontworpen en ingetekend door de architect Thoth. Het concept vis wordt hier duidelijk overgenomen door het concept oog (afbeelding 13). Het oog van Thoth of het oog van Horus (afbeelding 14). Het oog van Horus is oorspronkelijk het oog van Ra en symboliseerde in de Oud Egyptische mythologie de vrouwelijke zon. De godin Sekhmet (de machtige), vrouw van de scheppergod Ptah, werd het oog van Ra genoemd. Zij was volgens de Oude Egyptenaren een zeer krachtige godin die de verwoestende kracht van de Zon symboliseerde.

In de Oud Egyptische mythologie werd het oog van Horus in een gevecht met Seth uitgerukt en in stukken gescheurd. De maangod Thoth genas het oog en vereeuwigde het als symbool van herstel of genezing. Horus-oog, in het Egyptisch 'wedjat', betekent dan ook letterlijk het gezonde, genezen oog.

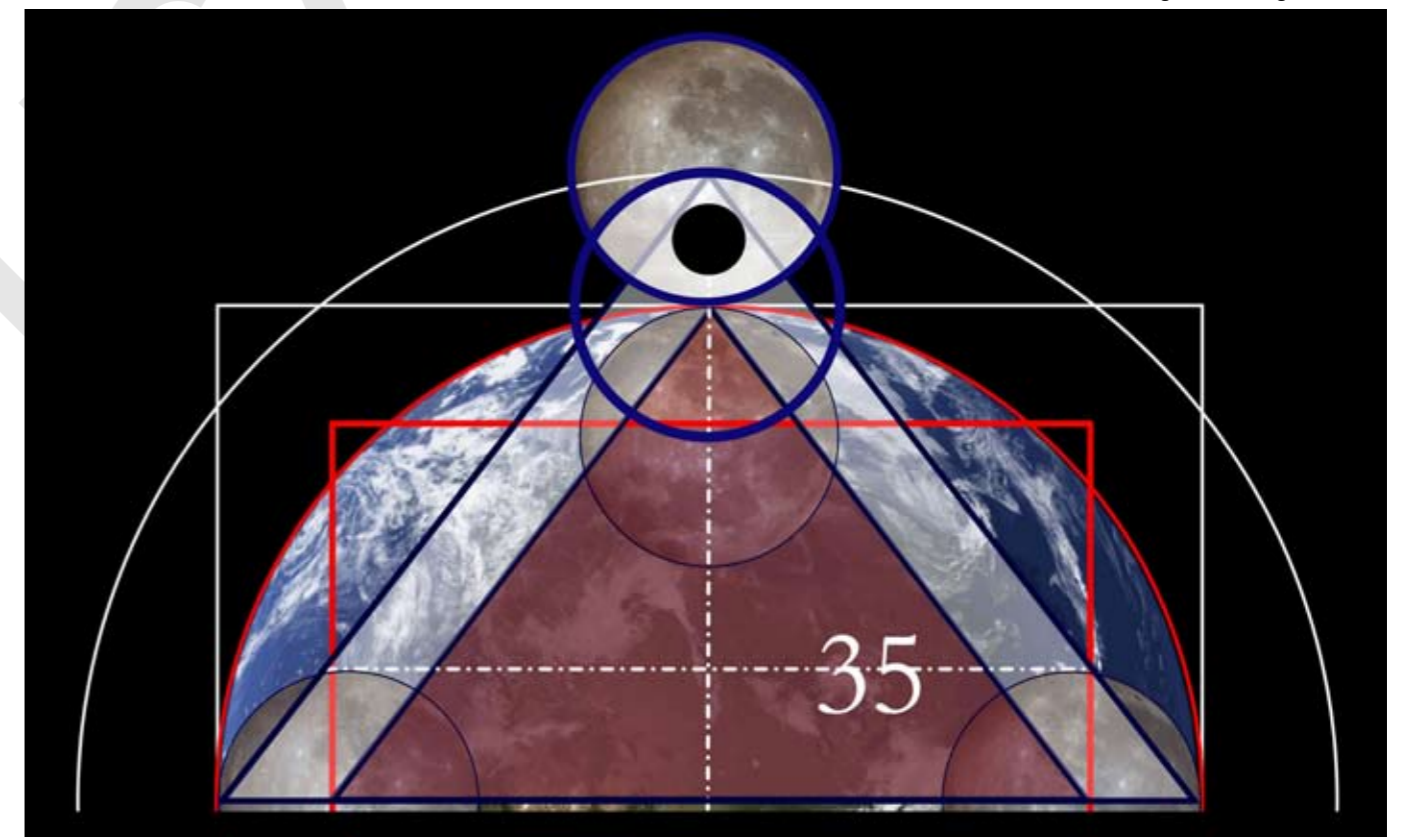
Het oog van Horus is opgebouwd uit zes verschillende onderdelen die symbool staan

voor de menselijke zintuigen: voelen, proeven, horen, denken, zien en ruiken. Elk van deze zintuigen vertegenwoordigt een bepaald deel van het oog. Het oog van Horus was vooral een symbool dat werd gebruikt bij het herstel van ziekte en ongemak. Het werd ook in graven van farao's meegegeven in de vorm van een amulet ter bescherming en 'genezing' van de overledene.

Het symbool van Thoth

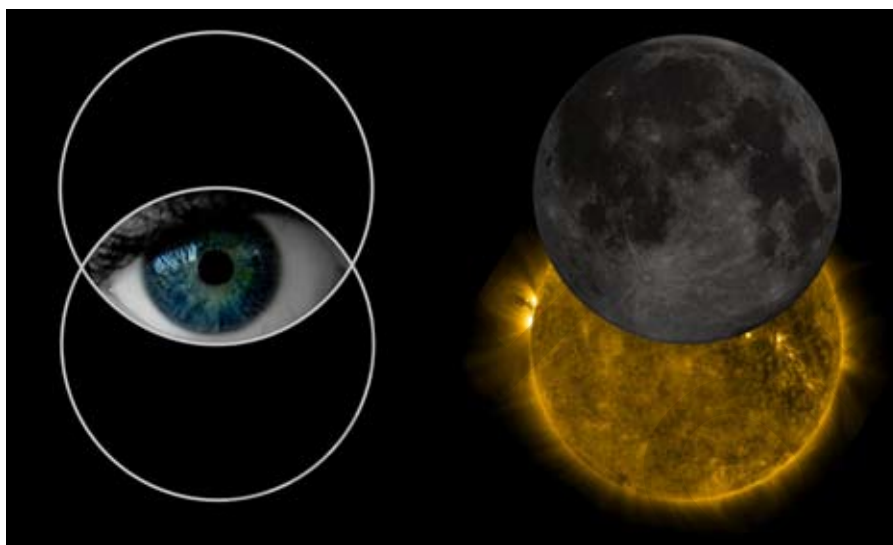
Sommigen associëren het oog van Horus met het symbolische 'alziende oog' en dit wordt, in combinatie met de door stralen omgeven driehoek, binnen de moderne vrijmetselarij voornamelijk gebruikt ter decoratie. Men beweert eveneens dat het oog boven de piramide op de achterkant van een Amerikaans 1 dollarbiljet het oog van Horus als alziende oog voorstelt en een verwijzing is naar het geheime genootschap 'de Illuminati' (afbeelding 14). De nevel ('Hourglass Nebula') in afbeelding 14 komt overeen met de Vesica Pisces met oog, en is zo gefotografeerd door de Hubble Ruimtetelescoop. Het betreft hier geen trucagefoto! Deze bijzondere nevel bevindt zich op een afstand van 8000 lichtjaar van de Aarde. Het symbool van Thoth.

Afbeelding 13. Het oog van Thoth

Afbeelding 14. 'Hourglass Nebula' MyCn 18, dollarbiljet en oog van Horus

Afbeelding 15. Het duiden van het onverklaarbare fenomeen, de Maan

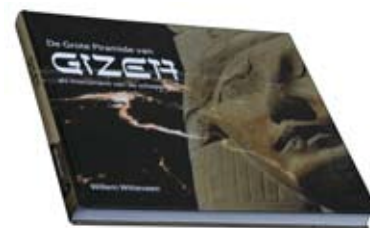
grote inspiratiebron voor de betreffende commissie. Men besloot unaniem om het laatste der zeven klassieke wereldwonderen te gebruiken als symbool voor de geboorte van een nieuwe machtige natie. Een nieuwe wereldorde gelijkwaardig aan de cultuur van de bouwers van het grootste mystieke monument op Aarde. Een tijdloos monument, waarvan de totstandkoming in twintig jaar met behulp van 100.000 tot 360.000 arbeiders, nationale kracht symboliseert. Met daarbij het alziende oog als symbool van wijsheid en superioriteit. De Grote Piramide als vertegenwoordiger van de Verenigde Staten van Amerika met daarin alle wetten van het Universum van God.

De pentekeningen van Greaves en de inzichten van de historici hebben uiteindelijk geleid tot een zegel waarin onbewust meer wordt vrijgegeven dan aanvankelijk de bedoeling was. Een afbeelding met als bron de belangrijkste speler in het spel van de schepping: de Egyptische Maan. Het symbool van Thoth, de bringer van wijsheid.

Nawoord:

Hopelijk duurt het niet lang meer voordat de wereld en de nieuwe Egyptische autoriteiten in gaan zien dat er meer gedegen onderzoek nodig is naar de Grote Piramide van Gizeh. Dit hoofdstuk mag niet worden gesloten maar moet worden herschreven. Misschien maken we de openbaring van 'de kamer van Thoth' in dit laatste jaar van de bijzondere cyclus van Meton nog mee. De laatste en meest belangrijke onthulling. De tijd zal het leren. ◀

Willem Witteveen is auteur van: *'De Grote Piramide van Gizeh als monument van de schepping.'*

Het oog op het dollarbiljet is geen mystieke verwijzing naar een geheime organisatie maar een verwijzing naar een locatie nabij de top van de Grote Piramide. De pupil van dit oog geeft namelijk dezelfde positie van de geheime kamer als de pupil van het oog dat is geconstrueerd door middel van de Vesica Pisces van de Maan zoals in afbeelding 13. Het ontwerp van de piramide op het Amerikaanse dollarbiljet heeft een historische betekenis die onbedoeld zeer waardevol blijkt te zijn.

De Amerikaanse schrijver John D. MacArthur schreef in 2012 een boek over de oorsprong van het 'grote zegel' genaamd *The Great American Pyramid* en is gebaseerd op het historische boek *Pyramidographia, or a Description of the Pyramids in Egypt* van John Greaves uit 1646.

"There is more to this Pyramid than meets the Eye"

("Er is meer met deze Piramide dan je op het eerste gezicht kunt zien")

- John D. MacArthur

Een Amerikaanse parlementaire commissie, verantwoordelijk voor het ontwerp van het grote Amerikaanse zegel, stelde in 1782 voor een trappiramide met 13 treden te gebruiken als symbool voor de achterkant van het dollarbiljet. Er waren in totaal zeven logo's die konden worden gebruikt op bankbiljetten maar men koos uiteindelijk voor de afbeelding van de Grote Piramide van Gizeh met daarboven een 'stralend' oog. In de jaren voorafgaand aan het definitieve ontwerp was het boek "Pyramidographia" van John Greaves erg populair omdat hij de eerste onderzoeker was van dit enigmatische bouwwerk. Zijn boek was rijkelijk versierd met pentekeningen van het uitwendige van de zogenaamde eerste piramide. Maar vooral het dramatische verslag van Greaves over zijn beklimming naar de top van deze piramide sprak erg tot de verbeelding. Greaves gebruikte bij zijn onderzoek veel gegevens van historici zoals Herodotus, Diodorus, Strabo en Pliny. Vooral Strabo deed al verslag van een verborgen kamer nabij de top van de Grote Piramide (*De Grote Piramide als monument van de schepping* - Willem Witteveen). Deze historische boeken en het boek van Greaves waren een